

Református ünnep

Tudósításunk a világtalálkozó debreceni rendezvényeiről a 4. oldalon

UDVARIAS NYET

Készenlétben éjszaka is

Viktor Sijov levetette altábornagyi egyenruháját. Imár nem a Déli hadsereg-csoport parancsnokaként, hanem civilben, a szovjet kormány meghatalmazottjaként áll a csapatkivonás pénzügyi háttéréről tárgyaló delegáció élén. Az új módhoz stílusváltás is dukál. A tegnapi tárgyaláson meg is történt a „fordulat”. A szovjetek immár nem utasítják el kategorikusan a magyar fél tényeken alapuló pénzügyi követeléseit. Hanem nagyon udvarias, igen diplomatikusan formában.

E stílusváltásról árulkodik felvételünk is. Sijov úr mosolyogva feszít jól szabott, sötét öltönyében. És tartja a markát. Mintegy szimbolizálva a tárgyalásokon megnyilvánuló szovjet magatartást.

— BESZÁMOLÓNK A 3. OLDALON —

Őrködik a hegybíró

Borban forrva

Akad tőkéjük — talán még sok is — a magyar szőlősgazdáknak. A fejtőrést az okozza, hogy, esetében, nem duzzadó bankbetétekről, hanem ápolásra szoruló növényekről van szó. Igaz, a mondas feljük úgy tartja, hogy a szőlőnek egy évet kell töltenie a tőkén, egyet a pincében és az eladásból származó pénznek egy évet a bankban, de hát épp ez utóbbi hiányzik leginkább. Hiszen nem is oly rég még az volt a regula, hogy a pénzügyi gondokat olcsó hitelekkel kellett át-hidalni: mára azonban 30-40 százalék között mozognak a ka-

matok. A gondok sorát a bedugult kelet-európai piac is szaporítja: na nem a borisszák lettek kevesebben, hanem arról van szó, hogy a pénz fogyott el. Hiába írt alá például a Monimpex sokat ígérő szándéknyilatkozatot a Szovjetunióval, ha végül is eddig nem sikerült megegyezni a közel egymillió hektoliter kiszállításáról. Talán az segíthet valamelyest, ha az Ukrajnával és az Orosz Föderációval felvett kapcsolatok reális exportlehetőséget is hoznak majd. Hogy ez mennyire nem könnyű, azt jól példázza az NDK-ból Németországgá avan-

szált területekkel való kereskedelmi kalamajka is. Januárban 490 ezer hektoliter bor és 30 ezer hektó pezsgő vámmentes kiszállítására kötődött egy szerződés, de úgy tűnik, a magyar kereskedők — jelképesen fogalmazva — itthon ülnek, talán egy pohár bor mellett.

Nem véletlen, hogy manapság a palackozók csak részidőben dolgoznak, hiszen boldog ember az, aki a 6 forintos dugót és címkét, vagy a 12 forintos üveget ki tudja mikor eladható borral tölti meg.

— FOLYTATÁS
A 4. OLDALON —

A mi szerencsénk

Nekem pedig nyilvánvaló, hogy nincs fontosabb kérdés számunkra a szerencsejátékoknál, sem szövetségi, sem önkormányzati vagyon, rendőrségi, közszolgálati vagy más hasonlóan csip-csup ügyek, s miként Párizs megért egy misét, hasonlóképpen ez is megér általános és részletes vitát, szavazási procedúrát a parlamentben. Itt az ideje, hogy széles rendet vágjunk az ősi dzsungelben, mert szerencsejátékos nép a magyar, az vala mindig, történelmünk kezdeti óta. Ha a legenda igaz, eleink fehér lovon, ékes szerszámon nyertek földet, vizet, dús legelőket, csak sajnos nyert játszmáink kevesebbek valának, mint veszteségeink.

Blöfföltünk, amikor kisebb veszteségekkel megúszhatuk volna, kitarítottunk bizonyos partnereink mellett akkor is, midőn asztalra terített lapjaikból már láthatuk, hogy kontrák és rekontrák ellenünk szólnak, s csak futottunk a pénzünk után, míg nem...

Nem vettük volna észre, hogy a játékszabályokat nem mi alkottuk, hogy már réges-rég nem mi játszunk, hanem velünk játszanak?

Néplelki sajátosságunk (kódos-misztikus e megfogalmazás, csak hogy tudunk-e jobbat?), hogy a legvadabb szerencsejátékot, a „hol a piros, itt a piros” sem lehetett szép tájainkról városainkból, piactereinkről kiirtani, olyannyira nem, hogy szigorú hatóságaink is földadták réges-régen a küzdelmet, s a közelmúlt hónapokban inkább a tilosban parkolók, a könyvtárak s a meztelességet mutogató árucikkek ellen fordultak. A „hol a piros, itt a piros”-t például hajdanán jasszok játszották, de beszívargott ez a városközpontokba, mi több, az úri és magas helyekre. A boszorkányos ügyességgel kevert skatulák alatt csak meg-megvillannak ily módon a választási ígéretek, a szociális piacgazdaság, az okos privatizáció tűnékeny körvonalai, hogy amikor már-már mindent kockára téve rábökünk az egyik vagy a másik skatulára, alatta (mit hittél?) a semmit találjuk.

Erthető tehát, hogy Országgyűlésünkben a leghevesebb szövegszöveg az az dultak: e sarkalatos és nélkülözhetetlen törvényünk tervezetében magát a játékost nem védi senki.

Ámbátor hallani oly hangokat: a kicsik mellett ideje lenne végre nagy szerencsejátékainkhoz oly szabályokat alkotni, hogy ha tétre teszünk, ha befutóra, ne csak néhányan (egy jó lottériahúzás után), hanem kilenc-tízmilliónyian mondhatjuk: végre mi nyertünk.

Szabó József Jenő

Raphael meghibásodott

A Lopakodó figurái

Egymást követően repült fel szombaton a Párizs melletti Le Bourget repülőtérrel az amerikai F-117, az Öböl-háborúban bemutatkozott „lát-hatatlan” vadászbombázó és a szovjet légierő legújabb szerzeménye, a háromszoros hangsebességgel repülő MIG-31 típusú gép. A világ legjelentősebbnek tartott repülőgép-kiállítás, a francia főváros közelében megrendezett bemutató ugyan csak vasárnap zárja kapuit, de szombaton került sor a legnagyobb szabású légitshowra, amelyet Edith Cresson francia miniszterelnök is megtekintett.

A kiállítás szenzációja, az F-117, a Lopakodó típusú különleges repülőgép csak néhány figurát mutatott be, a szovjet géppel együtt merész műrepülő mutatványokat is végrehajtott pilótája. A francia repülőgépgyártás legújabb konstrukciója, a Raphael típusú vadászbombázó kimaradt a programból. A gépnek alig néhány kísérleti példánya készült el, s a bemutatóra szánt egyetlen példányon műszaki hibát észleltek: fékberendezésével volt baj. (MTI)

Vasárnapi Hírek

POLITIKAI HETILAP

VII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM

ARA: 13,70 FORINT

1991. JÚNIUS 23., VASÁRNAP

Padból a pad alá

Start a semmibe

A végzős diákok fele munkanélküli lesz

Ballagott a vén diák... de hová? Az ünnepi hangulat csak rövid ideig tartott, s utána már az a gondolat foglalkoztatta a tanárt, szülő, diákot, mi is lesz a frissen végzettekkel a nagybetűs Életben? Már előre látszik, hogy sok tetterős fiatal a képzeletbeli első munkanapon a gyárkapu helyett, a munkügyi központban jelentkeznek.

Bár még van egy szabad nyaruk, de akik végképp reménytelennek érzik, hogy még az ősszel elhelyezkedhetnek, jobb, ha már a vakáció vége előtt feliratkoznak a munkára várók listájára. Ugyanis a megyei munkügyi központok adatai szerint a diákok mintegy fele az idén nem talál magának munkát. Közel 130 ezer tanuló hagyja el végleg az iskolapadokat, további 30 ezren már év közben lemorzsolódtak. Ugyanakkor a legutóbbi ösztönzés szerint az országban mindössze 14 és fél ezer munkahely vár rájuk. Amelyekért meg kell küzdeniük a már korábban is segélyből élő 120 ezer, és ezen a körön kívül lévő 50-70 ezer sorstársukkal. Olyan állásokról pedig nem is tudnak a megyékben, amelyeket kifejezetten a most végzett diákoknak tartanak fenn.

A védett környezetből hirtelen kilátástalan helyzetbe került fiatalok számára átmeneti könnyítést jelenthetnek a tanfolyamok és az átképzések. Ezekből több is indul a közeljövőben, de már számos helyi iskolai kezdeményezés is napvilágot látott. Mind gyakoribbak az úgynevezett pufferiskolák, ahol a végzősök még egy-két évet eltölthetnek, s közben új szakmát vagy nyelvet tanulhatnak. Ezek a későbbiekben általánossá is vál-

hatnak, azaz nem lesz ritka a kilencosztályos általános iskola, az 5-6 évig tartó középis-kola, és a 4-5 éves főiskola.

Az átképzések körül sincs minden rendben, hiszen egyelőre nem tisztázott, milyen szakmákban kell az utánpótlás. Nem vált be az egyik német szakértő tanácsa, misze-

rint cipész és szabó kell az országban. Már a ritka és nehéz szakmákban is túljelentkezés van, így például Salgótarjánban is, ahol eddig lasszóval kellett fogni az üvegfüvő-tanulót. Nagy sikere van az idegenforgalmi továbbképzéseknek és a klimatechnikai szakmának, valamint a menedzser-és ügynökképzőknek. Mindezek csak enyhítik, de nem oldják meg a munkára váró fiatalok gondjait. Különösen, tudva azt, hogy jövőre az előrejelzések szerint 180 ezer diák fejezi be tanulmányait.

Törő András

— Egy éve még nem így álltam itt. Akkor még nem tartottam a 38 ezer munkanélküli közé. Nem is kellett pályáznom az ugyanennyi munkahely

Strandidő

Ma megint meleg lesz. Lehet napozni, strandolni, mert legfeljebb délután élénkül meg a déli szél. A hajnali 12-17 fok után 27-32 fokra emelkedik a hőmérséklet. Zápor, zivatar csak a Dunántúlon várható. Akik víz mellett töltik a napot, vigyázzanak: már idén is több áldozatot követelt az óvatlan fürdőzés!

Eltévedt turista karsztvizet talált

Egy német turista rátalált a tapolcai tavas barlang 10 éve eltűnt vizére. Valószínűleg felcsigázta érdeklődését az idegenvezető meséje, az egykori csónakázótóról és magánfelfedező útra indult.

Egy szűk folyosón sötétben bolyongva, mintegy kétemeletnyi mélységben az alsó barlangban rá is talált a bújkáló karsztvízre. Maga is meglepődött, hogy kellemes, 21 fokok hőmérséklet fogadta. Nem tudni, milyen gondolatok foglalkoztatták az alatt az egy óra alatt, míg az idegenvezető és a turistacsoport tagjai a „felszínen” hiába keresték. Valószínűleg a sötétben semmerre nem mert elindulni, s végül az egyik kísérő elem-lámpájának fénye mutatta meg a kivezető utat, s a német polgár megúszta a kalandot és egyetlen karcolás nélkül hagyhatta el a barlangot.

Lehet, hogy ezután a tapolcai barlangászok tiszteletbeli taggá fogadják? Hiszen ő az első külföldi, aki lejutott az alsó barlangrendszerbe. A geológusok szerint 50 évig még több ilyen felfedező út várható, mivel ennyi idő kell ahhoz, hogy ismét csónakázni lehessen a felső barlangrendszerben a 10 éve kiapadt tóban.

Nagy Péter János

ARANYOS LÁNYOK

(Záhonyi Iván felvétele)

Szombaton ismét ünnepelhetett a Budapest Sportcsarnok közönsége, mert a párbajtőrívó hölgyek a várakozásnak megfelelően aranyérmet nyertek. Felvételünkön az öröm pillanatai. És kik az aranylányok? Horváth Mariann, Várkonyi Marina, Eőry Dianna, Szócs Zsuzsa és Szalay Gyöngyi.